

ockuperat Afghanistan och Folkrepubliken Kina inlett kapitalistiska experiment. Att mot denna bakgrund kräva en marxistisk klasskampspolitik i Sverige i dag ter sig inte särskilt framsynt. Det är därför troligt att vpk tills vidare föredrar att ligga lågt med ortodoxin och överlåta denna åt marginella sekter av typ apk och kpml(r).

Men om denna förmodan stämmer så innebär inte detta, att vpk har övergivit marxismen. Tvärtom har man endast enligt god marxistisk sed anpassat den konkreta politiken efter tidens och samhällets förhållanden.

VERONIKA EHRENGREN:

Eja, vore jag en hemsömmerska!

Så hade de stackars hemsömmerskorna det på 30-talet! Symaskinen och strykbrädan i rummet, ungar na kring benen och inte långt till spisen.

I nr 5/1985 av Hertha, fick vi veta hur kvinnorna slet, kvinnor som var i "blomman av sin ålder" för bara en eller två generationer sedan. Museum har det blivit av dessa tappra.

Nej då, jag vill inte alls förringa deras arbetsbörda och arbetsinsats. Men kanske vore det på tiden att inrätta museum över dagens kvinnas slit också? Frågan är nämligen om vi har kommit ett enda stycke framåt på vägen, eller om vi kanske inte i stället har tagit ett stort kliv bakåt!

Hur har dagens kvinna det? Dagens mamma? Har hon det verkligen bättre än

Ännu återstår att se vilken slutlig utformning Vänsterpartiets kommunisternas förebådade nya program kommer att få. Sist kan vi, när det gäller nu gällande program, erinra oss vad Carl Bildt skrev för några år sedan: "... kvar står det faktum, att de i sitt partiprogram har inskrivit en högtidlig bekännelse till de idéer som gjorde Stalin möjlig eller kanske oundviklig. Så länge så är fallet, kastar den döde despoten sin skugga över dem." (Carl Bildt: Skuggan av Stalin, s 67-68, ur Vid avgrunden - en katalog över vänstern i Sverige, Stockholm 1981).

30-talets hemsömmerska? Svaret blir vid en rundfråga i bekantskapskretsen ett rungande NEJ!

Barnfamiljernas ekonomiska situation har under senaste tid stötts och blötts, men det enda resultatet har blivit en än trängre tvångströja. Den gradvisa försämringen har lett till att det nu är omöjligt att leva på en lön. "Familjeförsörjarlönen" som socialdemokraterna en gång vid seklets början kämpade för, har nu samma parti lyckats avskaffa. Så sent som på 70-talet kunde en familj - om än med knapp nöd - fortfarande hanka sig fram på en lön. Numer, det vet vi - och får oss dagligen konstaterat - kan en familj inte existera på en lön, inte ens om den är stor och kompletteras med tillskott av övertids- eller extraarbete. Ut-

vecklingen i Sverige har tvingat ut även kvinnorna, mödrarna, på arbetsmarknaden.

I dag är det, dessvärre, ont om arbeten som hemsömmerska. Dagens mamma måste arbeta utanför hemmet, och den reaktion som möter en när man talar om "de stackars hemsömmerskorna" och deras situation är: "De fick i alla fall lov att själva ta hand om sina barn, de behövde inte dra sina ungar ur sängarna om morgnarna, ila iväg med dem för att låta andra människor ta ansvar för dem, ge dem uppfostran, normer, värderingar, njuta av dem, trösta dem och glädjas med dem."

I dag skaffar vi barn som vi inte har tid och ork med, därför att samhällsutvecklingen inte ger oss något val. I dag får vi inte längre handha våra barns uppfostran, ty samhället skall sköta "omsorgen" av dem. I dag ser vi våra barn, trötta och glåmiga, på morgnar och kvällar. Deras vardag har vi inte längre någon del i. Våra barn växer upp i tron att de enda kollektiv som finns, är de på dagis, fritids, i skolan och i föreningar. Kollektivet "familjen" är något kortvarigt, som inskränker sig till helgerna om inte mor och far är alltför trötta och upptagna med att hinna med hemsysslor och annat viktigt som inte hunnits med under arbetsveckan.

Nej, hemsömmerskornas liv ter sig, i dagens perspektiv, som något eftersträvarsvärt! Tänk att få se sina barn växa upp. Tänk att få trösta sin ledsna unge själv, att få se den lära sig av livet. Tänk

att ha tid att själv förklara för sitt barn varför himlen är blå och degen jäser, att få dela vardagen med den man satt till världen och att få förklara denna värld för sitt barn, så som den ter sig ur just min horisont!

Tänk att få ha ärtsoppan puttrande på spisen, spridande aptitretande dofter, medan man samtidigt "hjälp till" med försörjningen. Kanske kunde man då låta sitt barn hjälpa till – med ärtsoppan, om inte annat – och få det att känna att det också gör nytta, att det behövs och inte bara är något som lämnas in till "effektförvaring" och hämtas ut när det som är viktigast i tillvaron är utfört.

Jag skulle vilja vara en hemsömmerska. Jag skulle vilja slippa ropa "hej" i dörren på morgonen och lämna mina barn att låsa om ett tomt hem – och att låsa upp till ett lika tomt hem när de slutat skolan. Jag skulle vilja slippa komma hem som en trasa och jag skulle vilja slippa jäkta under helgen när så många "måsten" hindrar mig att kunna utnyttja den utmätta tiden så vi åtminstone kunde få låtsas att vi var en samling människor som levde familjeliv.

Slaveriet avskaffades för mer än hundra år sedan i USA, det vore på tiden att avskaffa det i det land som vi kallar Frihetens stamort på jorden!

Bygg ett museum över dagens samhälle, det är där det hör hemma!

Och låt oss återgå till en tillvaro där vi har frihet att välja att själva ta hand om vår avkomma och frihet att göra rätt för oss.